

Historische Kring Maarssen

Voor erkend scharrelees

Slagerij
Dorresteyn
sinds 1882

Nassastraat 4
Tel. 0346 - 561219
Maarssen

 Ruimtelijk
Adviesbureau
Groenendijk

Overheidsadviseur
in het
ruimtelijk domein

Zwanenkamp 52
3607 RD Maarssen
T 0346-286233
M 06-54341553
E bas@groenendijkadvies.nl

RADIO - T.V.
ELECTR. HUISHOUDELIJK
+ VOORDEEL + VAKMANSCHAP
+ KWIEKE SERVICE

radio en t.v. speciaalzaak

elektron
Nassastraat 9-11,
3601 BA Maarssen
telefoon: 0346-562081

beenmode lingerie badkleding

Langegracht 55 © 0346 575343 3601 AK Maarssen

Inhoudsopgave

- 66. Colofon
- 67. Van de redactie en Kringnieuws
- 68. De Kaatsbaan, deel 22
- 71. Rouwborden in de Hervormde kerk van Maarssen, deel 5
- 73. In en om Tienhoven, deel 3
- 74. Kindertehuis Gansenhoef
- 81. Uit het fotoarchief van Jan J. van Dijk, deel 10
- 83. The Barrel Boys
- 91. Uit de oude schoenendoos, deel 55

HISTORISCHE KRING MAARSSSEN

Colofon

Opgericht 11 september 1972, opgenomen in het verenigingenregister bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en Omstreken onder nummer 301763120000.

Bestuur: Sander Sniijders, voorzitter
Ria Tijhuis, secretaris, Postbus 90, 3600 AB Maarssen, tel.: 0346.575222
Ronald van Tongeren, penningmeester
Tineke Barneveld
Hans van Bommel
Henk Blaauw
Bert de Ruiter
Jan Simonis
Arie de Zwart

Leden van verdienste: C.W.P. Bloemendaal (27-02-2003)
drs. W. Smits (10-02-1994)

Ereleden: Mevr. M.C. Hatzmann-Scheltema (23-02-2006)
B. de Ruiter (21-02-2002)
J.H. Sagel (22-02-2001)
B. Visschedijk (26-02-2009)
Mevr. G.M. Willekes-van Putten (24-02-2000)
Mevr. A. Wolters-Dekkers (03-03-2011)
A. de Zwart (03-03-2011)

Redactie: Bert de Ruiter, Nic. Maesstraat 6, 3601 DR Maarssen,
tel.: 0346.563599, e-mail: bjruijter@ziggo.nl
(verkoop losse nummers) ISSN: 1384-0967

Ria Tijhuis, Bloemstede 434, 3608 VB Maarssen,
Tel.: 0346.575222, e-mail: riatijhuis@hotmail.com

Nelleke Hendrikse

Eugène van Diepen, e-mail: eugenevandiepen@online.nl

Lidmaatschap: Het lidmaatschap kost € 14 per jaar. Opzeggen kan alleen vóór het einde van het kalenderjaar. De lidmaatschapsbijdrage dient te worden voldaan d.m.v. de acceptgirokaart (maart/april). Voor meer informatie en aanmelden als lid van de Kring kunt u contact opnemen met Ronald van Tongeren, Wilhelminaweg 1a, 3603 CR Maarssen, tel.: 0346.556696, e-mail: rtongere@ziggo.nl. Eventuele stortingen op ons gironummer 2907376 t.n.v. penningmeester Historische Kring Maarssen.

Werkgroep archief/bibliotheek: Henk Blaauw en Nel van Haaften,
e-mail: h.blaauw1@casema.nl

Werkgroep archeologie: Henk Blaauw, Bloemstede 193, 3608 TB Maarssen,
tel.: 0346.562425

Website H.K.M.: www.historischekringmaarssen.nl

E-mailadres H.K.M.: bestuur@historischekringmaarssen.nl

Vormgeving en druk: Kaldenbach Grafische Producties - Maarssen,
www.kaldenbach.nu

Van de redactie

Het overnemen van artikelen zonder toestemming van de redactie is verboden.

De inhoud van de artikelen is voor de verantwoording van de auteur.

U kunt kopij voor het volgende nummer inleveren vóór 1 oktober 2013.

Kringnieuws

De jaarmarkt in Maarssen

Op 1 juni presenteerde de HKM zich weer. De met interessante spullen ingerichte kraam zorgde voor een flinke aanloop. Dat leidde onder meer tot prettige contacten, de schenking van historische gegevens voor ons archief, een behoorlijke verkoop van boeken, ansichtkaarten enz. en de inschrijving van vier nieuwe leden.

Schenking

De heer Peter van den Dries zorgde ervoor dat wij in ons archief kunnen beschikken over afbeeldingen van de bouw van de huizen aan de Kortelaan in de jaren '70.

De excursie

Op 8 juni vertrok een volle bus met 50 deelnemers om 8.45 uur naar de interessante vestingplaats Willemstad. Na daar op het terras van Bellevue van koffie met appelgebak genoten te hebben, begonnen we aan een boeiende begeleide stadswandeling.

Na de lunch gingen we naar Werkendam en brachten daar een kort bezoek aan het Biesboschmuseum, ge-

volgd door een fraaie rondvaart door de Biesbosch per fluisterboot. Het was heel aangenaam weer en onze chauffeuse zorgde door haar veilige en vloeiende rijstijl voor een perfecte heen- en terugreis. Zeker is dat er komend jaar weer een bus-excursie volgt. De bestemming wordt bekend gemaakt in één van de twee volgende periodieken. Tineke Barneveld, Ria Tjhuis en Ronald van Tongeren bedanken we voor de perfecte organisatie.

Safarigebouw

Bij de opening van het gebouw op 15 juni was de Kring aanwezig met een stand in de nieuwe bibliotheek van Maarssenbroek.

Intekenen boek "Verdwenen en bestaande boerderijen te Maarssen en Oud-Zuilen"

Zoals het er nu naar uit ziet is Henk Blaauw aan het eind van dit jaar klaar met het verzamelen van gegevens en foto's voor bovengenoemd boek. Het zal, net als het boek "Maarssenbroek zoals het was", een boek worden op A4 formaat met harde kaft, voorzien van bewonersgegevens vanaf 1850 en veel mooie foto's in zwart/wit. Het zal ongeveer 400 blz. dik worden en voor intekenaars 25 euro gaan kosten. De winkelprijs zal 30 euro bedragen. Indien u wilt intekenen en met naam en plaats vermeld wilt worden in het boek, verzoek ik u mij de volgende gegevens te verstrekken:

- Voorletters of voornaam, achternaam en woonplaats.

- Het aantal exemplaren dat u wilt afnemen.

Mocht u nog wat meer willen weten, dan kunt u altijd contact opnemen met:

Henk Blaauw, Historische Kring Maarssen, tel.: 0346-562425, email: h.blaauw1@casema.nl.

Maarssenbroek zoals het was

Van dit zo geprezen boek, ook verzorgd door Henk, zijn bijna 900 exemplaren verkocht. Slechts enkele boeken zijn nog over.

De bouw van Maarssenbroek

Wegens ruimtegebrek kan deel 4 van de serie artikelen over de bouw van Maarssenbroek niet in dit periodiek worden geplaatst, maar dit kunt u lezen in het 4e periodiek dat in november 2013 zal verschijnen.

Daalsedijk

Het wandel- en fietsboekje over de oude Daalse-dijkroute is nog op voorraad. Ria Tijhuis verzorgde dit boekje. Het is geïllustreerd met tientallen mooie afbeeldingen. Het boekje is ook geschikt als cadeautje. De prijs bedraagt € 7,- en is te koop bij de HKM en bij Bruna.

Woensdaggroep

In onze ruimte in het koetshuis Silverstein komt iedere woensdag van 9.00 uur tot plm. 11.00 uur een groepje bijeen om werkzaamheden betreffende de Kring te verrichten. Sinds enkele maanden is er versterking gekomen door het toetreden van Arie

van Ginkel en Willem Gresnigt. Ook mevrouw Nel van Haaften, die al eerder actief was voor de Kring, heeft zich aangesloten.

Schenkeningen

Van de bibliotheek uit Maarssenbroek kregen we de gehele collectie boeken en tijdschriften betreffende de Vechtstreek en Maarssen. De bibliotheekgroep is bezig de nieuwe voorraad in te passen in de al bestaande bibliotheek van de Kring.

Lezingenprogramma voor het najaar

Voor de twee najaarslezingen zijn de afspraken reeds gemaakt.

Op 3 oktober is er een lezing over Archeologie door de ons zo bekende Herre Wynia en een collega van hem.

Op 21 november wordt de avond verzorgd door de heer Wim Weys. Het is al bekend dat dit een heel mooie lezing is over de historie van "Natuur en landschap in de Vechtstreek". De inleider zal dit onderwerp toespitsen op Maarssen en omgeving.

In het november-periodiek volgt de rest van ons lezingenprogramma. ●

DE KAATSBAAN

Deel 22

Door: Cees Bloemendaal

Kaatsbaan nr. 18

De oudste gegevens van dit pand aan de Maarsse-veense zijde van de Kaatsbaan stammen uit 1818. In dat jaar treffen we de tuinman Willem van Latum hier als bewoner aan. Hij was geboren in 1766 en was protestant en gehuwd met Maria van Koudijs, ook van hetzelfde geloof en drie jaar ouder dan Willem. Het komt niet vaak voor dat het geloof vermeld staat bij de gegevens van de bewoners. Of deze Willem eigenaar was wordt niet vermeld.

In 1824 staat wel vermeld dat de veerman Willem Verbeek uit Breukelen de eigenaar is. Dan volgt een periode van 20 jaar waarin diverse bewoners

hier hun intrek hebben genomen. In 1831 treffen we bewoner Jan Jutte aan, deze verbleef er echter maar een jaar, hij werd opgevolgd door Arie van der Wensch. Van beiden staat het beroep niet vermeld. Dan wordt in 1834 hier een winkel geopend van Jan en Dirk Jutte.

Ook nu alleen maar de vermelding van "winkelier" en niet waarin zij handelden. Vertrokken zij na een jaar of kwam in 1835 timmermansknecht Johannes van Kreijl bij hen inwonen? In 1837 staan beide heren, Jan en Dirk Jutte, hier namelijk weer ingeschreven als koopman. Vier jaar later, in 1841, treffen we het pand als onbewoond aan.

G. Th. MAUREAU

Afbeelding 1

Een jaar later, in 1842, komen de heren Joh. Brandsen en Hendrik Kloesman hun intrek nemen. Ook zij zijn na een jaar weer vertrokken, want in 1843 komen we de heer J. Boskoop tegen. Ook hij vertrekt na een jaar en in 1844 volgt de smid F. Feldbergen. Tevens treffen we de vermelding aan dat Huybert den Hertog de eigenaar is geworden.

Dan treffen we in de boeken een groot hiaat aan, want de volgende vermelding is pas in 1911! Ofwel de smid Feldbergen heeft hier ruim 60 jaar gewoond en gewerkt of de boeken zijn niet goed bijgehouden. Op 8 april 1911 staat vermeld dat dit het woonhuis van Gerardus Th. Maureau is. Over deze familie ga ik wat meer vertellen:

Op de achterzijde van het bidprentje (zie afbeelding 1) van deze Gerardus staat vermeld dat zijn familie ruim 300 jaar in Maarssen heeft gewoond! Driehonderd jaar heb ik niet kunnen vinden, maar wel bijna 260 jaar. In 1755 treffen we deze familie aan op de

Schippersgracht. De familienaam staat de ene keer vermeld als Monrou, dan weer als Maurou en later als Maureau. In 1755 treffen we Dirk Maureau op nr. 14 van de Schippersgracht aan als eigenaar en bewoner van een winkel. Jacob Maureau woonde hier ook en was kleermaker. In 1771 gaat Jacob iets verderop wonen op nr. 17, als eigenaar en bewoner van het huis "t Scheepje".

Terug naar Kaatsbaan 18.

Gerardus Theodorus, in 1870 geboren te Maarsseveen, was de zoon van Gerardus Josephus geboren in 1833 te Maarssen. Zoals ik al in de vorige aflevering vertelde was hij huisschilder en een niet onverdienstelijk kunstschilder. Later werd hij zelfs meesterschilder en wethouder van de gemeente Maarsseveen, tevens loco-burgemeester.

Hij trouwde in 1906 met Janske Kouffeld uit Loosdrecht, wat het verband legt met de slijter Kouffeld, ook in de vorige aflevering nader bekeken.

Afbeelding 2: Het vernieuwde pand van Laura van Elst

Afbeelding 3: Servaas mode wordt omgebouwd tot Hairfashion. Een knecht van de firma Van Vredendaal is aan het werk aan de nieuwe pui. Materiaal werd nog vervoerd per bakfiets.

Als we naar de beroepen van zijn drie kinderen kijken, is het hem toch wel goed gegaan in zijn leven. De oudste werd arts, de middelste landmeter en de jongste pastoor.

In 1928 liet hij het woonhuis voor een voor die tijd groot bedrag van 1388 gulden verbouwen. Zeven- en veertig jaar heeft hij gewoond en gewerkt op nr. 18. Op 25 september 1958 overleed deze markante persoonlijkheid.

Dan komt er iets heel anders in dit pand, na een grote verbouwing die toen 25.000 gulden kostte. Een zoon van de bekende manufacturenhandel Jan de Graaff, aan het eind van de Kaatsbaan, begon hier

een herenmodezaak onder de naam Servaas herenmode. De opening was op 8 september 1959 in een ultramodern pand. Na negen jaar verhuisde Servaas naar Kaatsbaan 42, waar nu de Hema is.

Na de herenmode, startte Laura van Elst hier haar kapsalon "MaisonCaline" (zie afbeelding 2).

Tweeëntwintig jaar voorzag zij de dames van een fraai kapsel, maar toen in 1990 drogisterij Reinders schuin aan de overkant op nr. 3 stopte, nam Laura hier haar intrek onder de naam Hairfashion Laura van Elst (zie afbeelding 3).

Op nr. 18 kwam in datzelfde jaar 1990 de vrijetijdskledingzaak Big Bisou. ●

Rouwborden in de Hervormde kerk van Maarssen Deel 5

Door: Rutger de Graaf

Afbeelding: 1

Rouwbord 4.

Dit bord is ter herinnering van **Joan Huydecoper**, geboren 11 maart 1693 te Amsterdam, overleden 2 april 1752 te Amsterdam, zoon van Jan Elias Huydecoper en Agatha Hasselaer, echtgenoot van Sophia Maria Agatha van der Meulen, eerder weduwnaar van Maria Agatha Reael.

Het blad van het rouwbord wordt omlijst door een van reliëf voorziene lijst; links en rechts bestaat de lijst uit een van een profilering voorziene pilaster

Afbeelding: 2

welke, aan de bovenzijde is voorzien van versieringen in Lodewijk XV-stijl. De beide pilasters steunen een profiellijst die horizontaal begint en eindigt maar in het midden gebogen is.

Op de horizontale uiteinden boven de pilasters staan vuurpotten; in het midden boven de boog bevindt zich een gebeeldhouwde schedel met botten, die links worden omsloten door palmblad en rechts door laurier (mors omnia vincit).

De onderzijde van het rouwbord is versierd met bloemmotieven en rankwerk en centraal onderaan twee elkaar kruisende fasces die met goud en zilver gepolychromeerd zijn.

Op het blad staat het wapen van Huydecoper met links van boven naar beneden de kwartieren van vaderszijde: 2. HUYDECOPER – 4. COYMANS – 6. COYMANS – 8. TRIP en rechts moederszijde: 3. HASSELAER – 5. HASSELAER – 7. SCHELLINGER – 9. HASSELAER; in het midden onderaan staat de volgende inscriptie:

AETERNAE ET PLAE MEMORIAE
VIRI NOBILISSIMI GENEROSISSIMI
IANI HUYDECOPER I. V. D.
TOPARCHAE IN MAERSSSENVEEN
NEERDYCK
ET NIGTEVEGT
CIVITATIS AMSTELODAMENSIS
CONSVLIS ATQUE SENATORIS
VARIISQUE ALIIS HONORIBUS
ET DIGNITATIBUS
DE PATRIA SALUTE
SUMMA CUM LAUDE ET INTEGRITATE
FUNCTI
O.D. II APRILIS A° CIO.10.CC LII
AGENTIS ANNOS LIX ET DIES XXI
CONIVX NOBILISSIMA MOESTISSIMA
SOPHIA MARIA AGATHA
VAN DER MEULEN
CONIVGI OPTIMO CARISSIMO
DE REPUBLICA BENE MERTO
H.M.P.C.

Het schilderwerk is ca. 1970 gerestaureerd door leerlingen van de Schildersvakschool te Utrecht en is in 1997 door Dirk Schellaars uit Beesd opnieuw gerestaureerd.

Afb. 1. Rouwbord in de Hervormde kerk
Afb. 2. Schilderij aanwezig op Goudestein.

Hoofdwapen

1. **Joan Huydecoper**, geboren 11 maart 1693 te Amsterdam, overleden 2 april 1752 te Amsterdam, bijgezet in de grafkelder te Maarssen, zoon van Jan Elias Huydecoper en Agatha Has-

selaer, 1e gehuwd 9 juli 1721 met **Maria Agatha Reael**, 2e gehuwd 30 juni 1733 met **Sophia Maria Agatha van der Meulen**.

Kwartieren

2. **Huydecoper, Jan Elias**, geboren 13 april 1669 te Amsterdam, overleden 5 februari 1744 te Amsterdam, zoon van Joan Huydecoper en Sophia Coymans, gehuwd 3 juni 1692 met
3. **Hasselaer, Agatha**, geboren 17 juli 1670 te Amsterdam, overleden 10 maart 1741 te Amsterdam, dochter van Gerard Hasselaer en Agatha Hasselaer.
4. **Coymans, Sophia**, gedoopt 15 januari 1636 in de Nieuwe kerk te Amsterdam, overleden 22 februari 1714, dochter van Joan Coymans en Sophia Trip, gehuwd 12 maart 1656 met **Joan Huydecoper**, geboren 21 februari 1625, overleden 1 december 1704, zoon van Joan Huydecoper en Maria Coymans.
5. **Hasselaer, Agatha**, gedoopt 15 oktober 1649, begraven 13 juli 1670 in de Nieuwe Zuiderkerk te Amsterdam, dochter van Gerard Hasselaer en Agatha Hasselaer, gehuwd 25 oktober 1667 te 's-Gravenhage met **Gerard Hasselaer**, geboren 25 juni 1644, gesneuveld 7 juni 1672, zoon van Pieter Hasselaer en Agnetha Schellinger.
6. **Coymans, Maria**, geboren 9 november 1603, overleden 27 maart 1647, dochter van Balthasar Coymans en Isabeau de Pickere, gehuwd 9 juli 1624 met **Joan Huydecoper**, geboren ca. 1599, overleden 26 oktober 1661 te Amsterdam, zoon van Jan Jacobsz. Bal alias Huydecoper en Lijsbeth Gerritsdr. van Gemen.
7. **Schellinger, Agnetha**, geboren 20 april 1621, overleden ca. 1679 te Dordrecht, dochter van Cornelis Gerritsz. Schellinger en Cornelia Cornelisdr. Backer, gehuwd 22 september 1643 met **Pieter Hasselaer**, gedoopt 24 oktober 1619 in de Oude kerk te Amsterdam, overleden 20 november 1646 te Amsterdam, zoon van Gerrit Pietersz. Hasselaer en Geertruid Bas.
8. **Trip, Sophia**, geboren 9 februari 1615, overleden 26 augustus 1679, dochter van Elias Trip en Alithea Adriaensdr gehuwd 22 oktober 1643 met **Joan Coymans**, geboren 12 juli 1601, overleden 6 oktober 1657 te Velzen, zoon van Balthasar Coymans en Maria Trip.

9. **Hasselaer, Agatha**, gedoopt in de Oude kerk te Amsterdam, begraven 3 april 1658 in de Zuiderkerk te Amsterdam, dochter van Pieter van Hasselaer en Aeghe Hooft, gehuwd 2 mei 1645 met **Gerard Hasselaer**, gedoopt 13 oktober 1620 in de Nieuwe kerk te Amsterdam,

overleden 12 juni 1673 te Amsterdam, zoon van Nicolaes Hasselaer en Geertruid van Erp.

PS. De onderstreepte namen worden op het bord vermeld met hun familiewapen. ●

Deel 3 met betrekking tot de geschiedenis van Tienhoven, ingezonden door de heer J. Dijk. Hij is vele jaren hoofd geweest van de Koningin Emmaschool in Oud-Zuilen.

In en om Tienhoven

Door: J. Dijk

Afbeeldingen verzorgd door: Theo Schouten

Afbeelding 1: Openbare Prinses Beatrixschool in Oud-Maarsseveen.

Afbeelding 2: Openbare Koningin Emmaschool in Oud-Zuilen.

Afbeelding 3: School voor Gereformeerd Onderwijs in Tienhoven

Afbeelding 4: School voor Christelijk Volks Onderwijs in Oud-Maarsseveen.

Zo'n vijftig jaar geleden begonnen de Prinses Beatrixschool in Oud-Maarsseveen (zie afbeelding 1), de Koningin Emmaschool in Oud-Zuilen (zie afbeelding 2), de Gereformeerde School in Tienhoven (zie afbeelding 3) en de Ned. Herv. School in Oud-Maarsseveen (zie afbeelding 4) een gezamenlijke sportdag te organiseren. Door de grote scholen in Maarssen-dorp¹⁾ dreigden de kleine scholen ondergesneeuwd te worden. Het voetbalveld in Tienhoven werd het strijdperk. Meester Klap, meester Vaartjes, meester Dijk en de dames Eerting en Dijk, oudercommissieleden en anderen, van wie de namen me zijn ontschoten, waren de juryleden. Mevrouw Broekhuizen en mevrouw Meijer laafden de dorstige kelen.

In de winter kwamen de Oud-Maarsseveeners en de Tienhovenaren naar de gymnastiekzaal in Oud-Zuilen, na het schaatsen op de ijsbaan in Overvecht. Later, toen het hoofd van de Beatrixschool ergens anders was benoemd, vroeg de gemeente Maarssen mijn vrouw om tijdelijk de vacature in te vullen. Zij vond de kinderen uit Oud-Maarsseveen en Tienhoven "anders" dan de "pannenbakkertjes" uit Oud-Zuilen. De gemeente vond het goed dat we ruilden. Mijn vrouw bleef in Oud-Zuilen en ik ging naar de Prinses Beatrixschool. Iedereen tevreden. De kinderen bleken "anders", maar best grappig.

Daarna ben ik er nog eens Sinterklaas geweest. Aan dat feest was altijd een klaverjasavond verbonden

met een grote verloting. De leerlingen verkochten lootjes. "Lotjes", zeiden ze. Een jongen stormde eens op me af, een paar dagen voor sinterklaas en riep volijverig: "Deuze lotjes zijn de beste, krijg je de boelste prijzen op". Alles erg dorps en genoeglijk. In het middaguur ging ik naar café De Kikker om een kopje koffie te kopen bij de boterham. Ik meen te weten dat de eigenaar (Degen) lid was van de oudercommissie.

De wereld was nog zo klein dat de leerlingen nog niet goed konden wennen als ze naar het vervolgonderwijs in b.v. Utrecht moesten. Het onderwijs konden ze wel aan, maar de drukte, de bus, grote klassen en brutale stadskinderen maakten hen onzeker. Een aantal van die leerlingen kwam dan nog een jaartje in Oud-Zuilen meer moed opdoen. Oud-Zuilense kinderen, die toch al een stuk dichter bij de stad woonden, kwamen soms ook een jaartje terug. Ondanks het feit dat de rook van de pannenfabrieken in Oud-Zuilen moeders was bedierf²⁾ en je in Tienhoven aan het vervoer van de mest kon ruiken dat de boeren gingen gieren, woonden we liever in het dorp dan in de grote stad. En dat geldt tegenwoordig nog. ●

Noten:

1. Maarssenbroek, als grote woonwijk, bestond nog niet.
2. Soms werd er van te voren al gewaarschuwd!

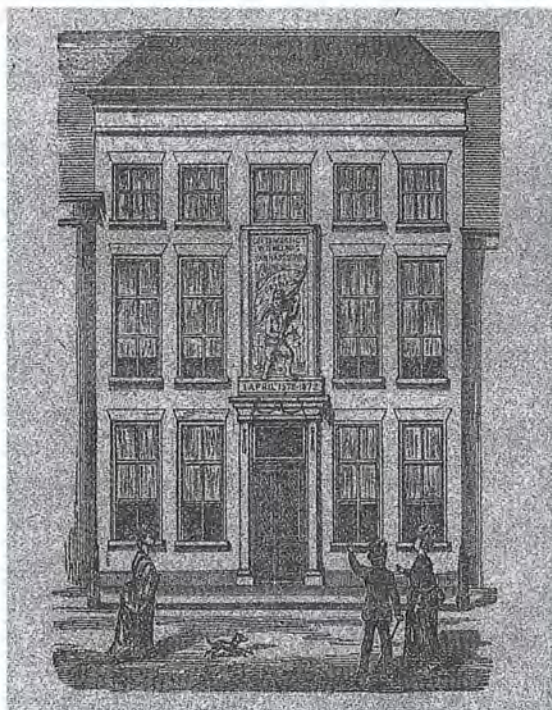
Een kindertehuis in Gansenhoef

Door: Arie de Zwart

Inleiding

In 1872 dacht men in verscheidene plaatsen in Nederland na over de vraag hoe men het belangrijke historische feit kon herdenken dat 300 jaar geleden, op 8 april 1572, Den Briel¹⁾ in handen viel van de Watergeuzen. Ruim een jaar na de herdenking leidde dat in Brielle, na veel voorwerk, op 30 augustus 1873 tot de oprichting van de Gereformeerde Vereeniging tot Opneming en Verzorging van Wezen of Verlatenen in het Geuzengesticht "Wilhelmus van Nassauen". Op 2 oktober 1873 kon, na de plechtige inwijding, het Geuzengesticht officieel aan het

werk. En dat leidde op 30 oktober van dat jaar tot de ingebruikname van een tehuis. Het aanvankelijkke doel, alleen wezen van zeelieden van het eiland Voorne op te nemen, werd verruimd, omdat het, zoals de naam "Wilhelmus van Nassauen" aangeeft, om een nationale stichting ging. Dit leidde ertoe dat het gesticht opengesteld werd voor "wezen en halfwezen van zeelieden" en wat later ook voor verlatenen. Financiële bijdragen werden gevraagd van alle gereformeerde kerkelijke gemeenten. Verder werden op allerlei plaatsen in Nederland zgn. "Centenverenigingen" opgericht en zo konden heel

Afbeelding 1.

Het kindertehuis. Boven de deur de grote gevelversiering. De tekst "Geuzengesticht Wilhelmus van Nassauen, 1 april 1572-1872" en de afbeelding van een geus met de prinsenvlag in de kleuren oranje-wit-blauw. Dit zijn de kleuren van de Stichting anno 2012.

veel centenspaarbusjes geplaatst worden. Daarnaast waren er de giften van particulieren en de verkoop van de jaarlijkse Geuzen Almanak (oplage 2.000) leverde ook het nodige geld op.

In 1893 kwam er een samenwerking met het "Tehuis" in Utrecht, met de bedoeling geleidelijk aan meer werkjongens en dienstmeisjes daarnaartoe te laten gaan i.v.m. de grotere werkgelegenheid in het centrum van het land. Er kwam zelfs in 1895 een eigen filiaaltehuis van Brielle in Utrecht. Door de ingebruikname, in 1872, van de Nieuwe Waterweg liep de werkgelegenheid in Brielle geleidelijk terug. Daarom werd besloten in 1901 een groter pand in Utrecht te kopen waarin grotere kinderen konden worden geplaatst om tewerk gesteld te worden. Sinds 1930 was het Utrechtse tehuis voor grotere kinderen aan de Nieuwe Gracht nr. 60 gevestigd. Toen in de laatste jaren van de Tweede Wereldoor-

log het tehuis in Brielle veel te lijden had, werden alle kinderen in Utrecht geplaatst. En in 1947 werd de grote buitenplaats Gansenhoef, Zandpad 18 in Maarssen aangekocht.

In dit statige huis aan de Vecht, behorend tot de „Gansenhoef“, vinden tientallen meisjes en jongens de verzorging en liefde, die zij thuis moeten ontberen; daar worden zij opgenomen in het grote gezin!

Afbeelding 2

“De Gansenhoef”

In kringen van het tehuis werd voortaan gesproken over “De Gansenhoef”. Met deze aanduiding bedoelde men in de eerste plaats het tehuis maar ook wel het geheel met het 5 ha. grote terrein met o.a. een moestuin en een grote boomgaard.

In Maarssen begon het tehuis in 1947 met 30 kinderen. Vrij snel daarna begon men met de voorbereiding van het 75-jarig jubileum. In 1948 was het zover en werd het feest gevierd in de Harmonie aan de Kerkweg in Maarssen. De voorzitter van het regentencollege, ds. De Mildt, hield daar een gedachtenisrede op 4 oktober 1948. Hierin ging hij onder meer kritisch in op het verleden. Het Geuzengesticht was in de vóór-Utrechtse jaren te weinig een tehuis voor heel Nederland, te weinig een Nationale Stichting, bedoeld was een “monument” van nationale dankbaarheid voor de gebeurtenis in april 1572 in Den Briel. Het Geuzengesticht is vanaf het begin een Gereformeerd tehuis geweest.

Afbeelding 3: Tijdens de viering van het 75-jarig bestaan in 1948 voerde een groepje meisjes een lintenspel op in de Harmonie aan de Kerkweg.

Tot zover voor nu de rede van ds. De Mildt.

“Tijdens de viering.....wordt o.a. een lintenspel opgevoerd (zie afbeelding 3). Naast solozang..... wordt er zoals gebruikelijk ook samen gezongen. De vertrouwde twee coupletten van het Wilhelmus behoren daarbij maar ook Ons Geuzenlied”.²⁾ Van dat lied volgt nu het laatste van de drie coupletten:

“In naam van Oranje doe open de poort

En haal onze Geusjes maar in.

Dat lied klinkt na eeuwen in Maarssen nog voort

In de kring van ons Geuzengezin.

Daar leven nog Geusjes van 't Hollandse ras,

Die zijn op de Gansenhoef heel in hun sas.

Die Geusjes, zij leven nog lang.

Die Geusjes, zij leven nog lang!”²⁾

Het aantal van 30 kinderen uit het begin in Maarssen groeide in een paar jaar uit tot rond de 50. De nationale stichting nam toen al een aantal jaren niet meer alleen wezen op. In de loop van de tijd werden ook kinderen toegelaten uit gezinnen met een verstoorde verhouding tussen de ouders. Dit betekende dus een verbreding van de oorspronkelijke doelgroep. Wat wel bleef was dat het ging om een nationale stichting op gereformeerde grondslag. Wat ook bleef was de bewogenheid voor het verlatene. Rond 1950 probeerden de heer en mevrouw Van Veldhuizen zoveel mogelijk een werkelijk tehuis te bieden en als vader en moeder van een groot gezin te functioneren door rechtvaardig, zorgzaam en doortastend leiding te geven. Daarom werd oprecht geprobeerd de kinderen meer te geven dan voedsel

en onderdak, door ze zich op hun gemak te laten voelen, middels warmte en aandacht. “Dit te voelen” zegt de heer Van Veldhuizen “is het voornaamste dat de kinderen nodig hebben. Want de milieus, waaruit de meesten van hen komen zijn hopeloos defect”. Aldus een citaat uit het geïllustreerde tijdschrift “De Spiegel” in een reportage in 1950.

De volgende serie afbeeldingen geeft een aardig beeld van het dagelijkse leven in en om het tehuis, zo'n vijftig á zestig jaar geleden.

Afbeelding 4: Aardappelschillen werd gedaan door de jongens.

Afbeelding 5: 's Avonds als de jongsten naar bed waren, was er voor de groteren nog een gezellig bijeenkomen. Dan werden er spelletjes gedaan of gelezen.

De jongens willen 's avonds nog graag altijd wat drukte maken. En Juf doet wel mee!

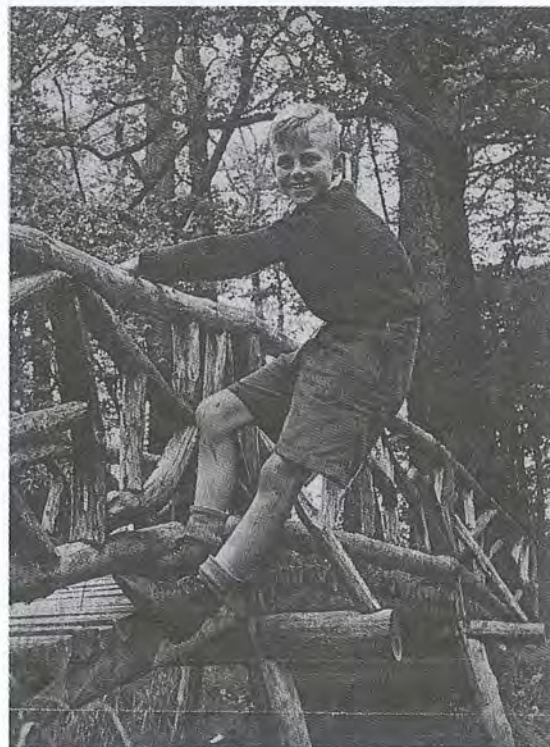
Afbeelding 6

Afbeelding 8: Voor het slapen gaan werd de jongste meisjes altijd een verhaal voorgelezen.

Afbeelding 7: Voor het slapen gaan nam de 10-jarige Hans (in 1950) uit zijn kistje nogal eens de kaarten die zijn vader hem uit Frankrijk gestuurd had.

Afbeelding 9: Deze 13-jarige jongen was in 1950 nog niet zo lang in het tehuis. Hij kon het er best vinden al zou hij wel graag weer naar huis gaan.

Bezetting van de Gansenhoef anno 1953.

Afbeelding 10

Afbeelding 11: Een balspel in de tuin achter het tehuis.

Nog een citaat uit het Spiegel artikel. "Het vertrouwen winnen, dat is alles!" Gemakkelijk is dat niet, want, zegt de heer Van Veldhuizen, "niemand komt hier vrijwillig. De eerste gedachte is: wanneer kom ik er uit? Maar wanneer ze benul krijgen van de toestand, en inzicht in de bijzondere tekorten thuis, dan gaan ze er anders over denken. En als de datum nadert van het vertrek, dan gaan ze er zelfs tegenop zien om weg te gaan..... Dan is er buiten de opvoeding en geestelijke leiding, die het echtpaar de kinderen geeft, nog het terrein van de praktische werkzaamheden, dat aandacht vraagt. Vooral mevrouw Van Veldhuizen, de moeder van het enorm grote gezin, weet ervan mee te praten, want het is lang niet eenvoudig om al haar pleegkinderen een goede lichamelijke verzorging te geven en te kleden. Om van de andere grote en kleine zorgen maar niet te spreken".

Afbeelding 12: In de roeiboot van het tehuis op de Vecht. De blaarkopkoeien op het terrein van Het Slijk.

Afbeelding 13: Kinderen rennen uit de serre rechts van het huis.

In de vijftiger jaren werden er plannen gemaakt voor een ingrijpende verbouwing en aanpassing van het hoofdgebouw. Deze gingen niet door omdat het Rijksbureau voor de Monumentenzorg te hoge eisen stelde ten aanzien van de buitenkant van het huis. In 1953 en 1958 werden respectievelijk het 80-jarig en het 85-jarig bestaan feestelijk herdacht. In 1972 werden 10 kinderen ondergebracht in twee naast elkaar staande huizen aan de Diependaalsedijk en daarmee ontstond voor die tijd een capaciteit die ideaal genoemd werd. De verzoeken voor plaatsing kwamen toen al lang niet meer van familieleden en de diaconieën. Plaatsing gebeurde door sociale diensten van gemeenten, kinderrechtshouders, raden van

kinderbescherming en voogdijverenigingen. De gedachte over de ideale capaciteit veranderde vrij abrupt in het begin van de jaren tachtig toen door het ministerie van Justitie gestreefd werd naar huisvesting in een woonwijk.

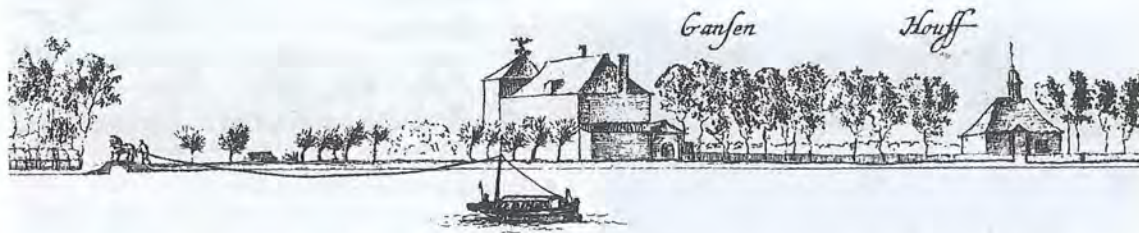
Afbeelding 14: In 1982 verhuisde de Gansenhoef naar Reigerskamp in Maarssenbroek.

Noodgedwongen door deze ontwikkeling werd de buitenplaats Gansenhoef in 1982 te koop aangeboden. Met de opbrengst ervan en die van de twee huizen aan de Diependaalsedijk werden in Reigerskamp in Maarssenbroek zeven dicht bij elkaar staande woningen gekocht en werd het aantal kinderen van de Gansenhoef teruggebracht naar 28. Inmiddels werden de kindertehuizen volledig gesubsidieerd door de overheid, waardoor de zelfstandigheid van het Geuzengesticht behoorlijk in het nauw kwam. In de jaren 1988/'89 volgde een nog

ingrijpendere verandering. Het ministerie wilde De Gansenhoef verplaatsen naar de provincie Flevoland. En zo werd tenslotte het toen 116-jarige tehuis opgenomen in de Stichting Orthopedagogisch Centrum Flevoland (O.C.F.). Na een schenking van ca. f. 200.000,- aan deze stichting achtte "Wilhelmus van Nassauen" zich vrij van het O.C.F. De officiële loskoppeling volgde in 1994. De Stichting Wilhelmus van Nassauen ging zelfstandig verder. Uit het herdenkingsboekje van 1998 blijkt dat sinds 1990 jaarlijks individuele, actieve vakanties gesubsidieerd worden voor zo'n vijftig jongeren uit diverse instellingen. Ondanks alles is er na bijna 140 jaar nog altijd sprake van ontferming ten aanzien van misdeelde jongeren!

Afbeelding 15: Het logo van de Stichting, die jongeren blijft helpen zonder nog een kindertehuis te beheren.

Afbeelding 16: Gansenhoef vóór 1655, toen Gansen Houff. Het heeft op de afbeelding een windvaan die de vorm heeft van een centaur en dat wijst erop, dat het gebouw tijdens het maken van de gravure eigendom was van de familie Huijdecoper. Het poortgebouw is opvallend groot.

Tot slot iets over de historie van het huis Gansenhoef

Vóór de bouw van het huidige huis Gansenhoef in 1655, naar ontwerp van architect Philips Vingboons (1607/8-1678), stond daar al een boerenhofstede. Sinds 1624 was deze eigendom van Jacob Rotgans en zijn echtgenote Geertruid Huijdecoper. Jacob maakte er een bescheiden buitenplaats van door er een herenkamer bij te bouwen. Na de dood van Jacob in 1654 verkocht zijn weduwe Geertruid het huis en het terrein van Gansenhoef aan Raymond de Smeth³. Deze liet daar naar ontwerp van Philips Vingboons (waarschijnlijk door bemiddeling van Joan I Huijdecoper) het huidige huis Gansenhoef bouwen. In 1679 verkochten Raymond de Smeth en zijn zoon Joost de buitenplaats aan Jacob Scott. Vervolgens was Sijbrant Abbema de eigenaar tot in 1701 Joan Elias Huijdecoper het geheel in bezit kreeg⁴. In 1744 erfde zijn zoon Joan (Jan) Huijdecoper (1693-1752) Gansenhoef. Interessante gegevens over Gansenhoef in de 19e eeuw zijn te lezen in een artikel uit 1992 van A.J.A.M. Lisman over een zilveren beker.⁵ Gansenhoef bleef in die familie tot 1904. Toen kwam de buitenplaats in handen van de Friese rentenier Tjebbes. In 1947 verkocht de familie het aan de Stichting Wilhelmus van Nassauen en vestigde het Geuzengesticht zich daar.

Eind jaren dertig van de 20e eeuw werd Gansenhoef pas op het waterleidingnet aangesloten toen werkeloze mannen, die onder de gemeentelijke steun vielen, fungeerden als sleuvengravers om langs het Zandpad de waterleiding in de richting van Cromwijk door te trekken.⁶

Ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Stichting in 1948 boden de bewoners een heel mooi glas-in-lood raam aan. Dit werd geplaatst in het

Afbeelding 17: Het fraaie geschenk uit 1948. Behoort nu tot de collectie van het Museum Maarssen.

bovenraam van de hoofdingang. In het raam staan een Watergeus met de Prinsenvlag afgebeeld en de gemeentewapens van Brielle en Maarssen met de jaartallen 1873 en 1948 (zie afbeelding 17).

De sportzaal uit 1969/70, die de naam "De Speelkoets" had, werd bij een inventarisatie in 1984 van architectonische betekenis genoemd, door de bijzondere, opvallende hoofdvorm, gecombineerd met de grote vensters en de detaillering. De zaal werd ontworpen door architect P. de Wit uit Utrecht. Het gebouw kreeg, na vertrek in 1982 van het kindertehuis, aanvankelijk de functie van fitnesscentrum (zie afbeelding 18).

Toen het tehuis naar Reigerskamp verhuisde kwam de buitenplaats Gansenhoef weer in particuliere handen. ●

Afbeelding 18.

Bronnen

- Het 125-jarig bestaan van de Stichting "Wilhelmus van Nassauen", 1998 I. Braak.
- Een aflevering uit het voorjaar van 1950 van het geïllustreerde weekblad "de Spiegel".
- Toestanden en gebeurtenissen uit de geschiedenis van Maarssen, 1984 D. Dekker.
- Het kunstbedrijf van de familie Vingboons, 1989 Gary Schwarz SDU.
- Monumenten-Inventarisatie Provincie Utrecht, boek Maarssen 2007, Marieke Bous e.a.
- Inventarisatieformulier Bureau Monumentenzorg, 1994, Objectnummer: Maa-237, bladnr.: 473.
- Jaarboek 1992 van Oudheidkundig Genootschap Niftarlake.

Noten

1. 8 april 2012 precies 440 jaar geleden.
2. Blz. 20 uit Het 125-jarig bestaan van de Stichting "Wilhelmus van Nassau" door I. Braak, 1998.
3. Jacob en Geertruid waren de grootouders van dichter Lucas Rotgans die op Cromwijck woonde. Geertruid was een zuster van Joan Huijdecoper (1599-1661).
4. Jan Elias Huijdecoper was de vierde zoon van Joan II Huijdecoper (1625-1704). Toen in 1709 al de derde broer van Jan Elias overleed, werd hij tot 1744 heer van Maarsseveen. Hij bleef Gansenhoef als zijn buitenhuis gebruiken en niet Goudestein.
5. Jaarboek van Oudheidkundig Genootschap Niftarlake, 1992, blz. 50 t/m 54.
6. Maarssen 1940-1945, drs. V. Smits blz. 17.

Uit het fotoarchief van Jan J. van Dijk deel 10

Door: Jan J. van Dijk

Westhill Kinderkapel 100 jaar

Zondagsschool activiteiten gestopt

Tussen de kerken van diverse geloofsovertuigingen staat op het terrein van het voormalige buiten 'Huis Ter Meer', dat begin vorige eeuw is gesloopt, 80 meter van de Parkweg en de Kerkweg, een klein kerkgebouw met een klok die nog geluid kan worden. Het is de Westhill Kinderkapel, die dit jaar 100 jaar geleden is gebouwd door Marie van Voorst van Beest.

Zondag 12 oktober 1913 werd het klokje voor de eerste kinderzondagsschooldienst in de nieuw gebouwde Westhillkapel geluid. In 1912 was Marie van Voorst van Beest gestart met de Westhill-methode. Om deze nieuwe methode te kunnen brengen is Marie van Voorst van Beest afgereisd naar het Engelse Selly Oak bij Birmingham om daar de Westhill-methode te leren en over te brengen naar Nederland, om te beginnen naar Maarssen. Zij deed dat in Maarssen in samenwerking met de kerkenraad van de Nederlandse Hervormde kerk en de toenmalige predikant Ds. Sanders, die ze wist te interesseren voor de Westhill-methode. De toen al bestaande zondagsschool van de N.H. kerk Timotheus werd Westhill zondagsschool. Jaren later werd het weer de eigen zondagsschool van de N.H. kerk. De Westhill-methode werd landelijk uitgedragen. De methode kreeg veel aanhang, maar ook wel het verwijt vrijzinnig en elitair te zijn.

Voor haar inzet in het landelijk zondagsschoolwerk kreeg Marie van Voorst van Beest op 29 april 1954 een Koninklijke onderscheiding, zij werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, die de toenmalige burgemeester H.J. de Ruiter bij haar thuis uitreikte. Ze vond het niet bijzonder haar werk te doen. Ze had liever gezien dat de eendensloot, aan de Kerkweg, door de gemeente werd uitgebaggerd, lezen we in het boekje 'Westhill leven en werk van Marie van Voorst van Beest' van E. ter Beek.

Afbeelding 1

Marie van Voorst van Beest is geboren op 20 augustus 1879 in Montfoort waar haar vader burgemeester was. Ze kwam uit een welgestelde familie die zich in 1881 vestigde op de buitenplaats Herteveld aan de Straatweg tegenover Doornburgh. Marie van

Voorst van Beest is overleden op 29 november 1954 en begraven op het kerkhof achter de Nederlandse Hervormde Kerk.

Nadat haar ouders gestorven waren, kochten haar broers in 1912 het witte huis met een stuk grond aan de overkant van de Parkweg. Haar broer Kees bleef op Herteveld wonen en Jan koos voor het aan de andere kant gelegen Doornburgh. Op het aangekochte witte huis aan de Parkweg kwam later de naam West Hill met grote letters te staan.

Marie van Voorst van Beest zat er financieel goed bij, door de verkoop van een boerderij uit de erfenis van haar ouders. Van dit erfdeel liet zij in 1913 de Kinderkapel (met woning eraan) bouwen. Uit Engeland bracht ze tekeningen mee voor een houten gebouw van de Engelse architect W. Cooper. Door architect J. Rebel uit Laren werd later een bakstenen gebouw ontworpen. De bouwkosten waren toen 11.400 gulden met later nog 1.611,62 ½ gulden erbij voor meerwerk. In de 'Kapel' en de hal van het kerkje waren prachtige muurschilderingen aangebracht door kunstschilder Jacob Doeser. Later zijn de schilderijen gerestaureerd door de Maarssense huisschilder Jan Grimm.

Afbeelding 2

Nu is de Westhill Kinderkapel in slechte staat en zou grondig gerestaureerd moeten worden. Gezien de simpele bouw van toen is de isolatie slecht te noemen. Alleen al de raampartijen in het gebouw hebben geen enkele isolerende werking.

Het klokje van Westhill heeft bijna 100 jaar iedere zondagmorgen geluid. Als familie zijn we West-

hill jaren trouw gebleven. Mijn vader Johannes van Dijk, die aan de Kerkweg is geboren en later naar 'Overkerck' op de Zandweg verhuisde, is op de Westhill zondagsschool geweest. Mijn zus is er, net als veel anderen vanaf haar vierde jaar, geweest en zij is later doorgeschoold tot leidster. Zelf kwam ik laatst mijn eerste kerstgeschenk boekje tegen. Het was nog ingepakt met het 'kerstklokje' erop met daar nog op geschreven Jantje van Dijk. Ik bleef tot mijn 22e bij de Westhill als leider. In 1987 ben ik gevraagd in de jubileumcommissie plaats te nemen voor de viering van het 75-jarig bestaan, wat ik met plezier heb gedaan, niet wetende dat de zondagsschool zijn 100-jarig bestaan niet zou vieren.

Herinneringen aan Westhill heb ik natuurlijk aan Marie van Voorst van Beest. Zij was altijd in het wit gekleed. Samen met, voor ons, juffrouw Roelofs kwam ze op zondag vanaf haar woning Westhill (aan de Vecht) lopend de Parkweg overstekend naar de Kinderkapel. Aan de christelijke hoogtijdagen werd veel aandacht besteed. Met de Kerstviering met een boekje, een rode appel en de kerstster-koek (bakkerij Van Hunnik) met het rondje erin, Palmpasen met de palmpasen broodjes met een bezoek aan zieken in de Voorhoevekliniek in Utrecht (Ouderijn ziekenhuis) en de zomerweekenden in het congrescentrum Woudschoten zijn maar een paar activiteiten om op te noemen. Je kan wel zeggen dat heel veel Maarssenaars er op zondagsschool zijn geweest. Landelijk zijn er veel afdelingen gesticht die kennis hebben gemaakt met de vrije-zondagsschool methode van Westhill. Naast het woord van God en het zingen van de goedlopende Westhill-liedjes werd er stilgestaan bij de vrije expressie ofwel het uitbeelden van het (Bijbelse) verhaal dat verteld werd. In dit kleine overzicht kan ik niet alle namen noemen van personen die zich ingezet hebben voor Westhill, dat zijn er teveel. Een uitzondering wil ik wel maken voor Wim van Hoorn en Ine van Hoorn-Schuring die na hun trouwen naast de kapel gingen wonen en er altijd van zeer dichtbij betrokken zijn geweest en gebleven.

Zie eerder artikel in het periodiek 2e jaargang nr. 4, van december 1975, pag. 74 en 75. ●

The Barrel Boys Band en de Maarssense Orkestvereniging

Door: Hans Sagel

Nadat in een vorig nummer van dit blad in de rubriek "Uit de oude schoenendoos" door mij om een foto en informatie over de Maarssense band "The Barrel Boys" werd gevraagd, kreeg ik meerdere reacties. De lezers die reageerden wil ik van harte danken. Met hun hulp is het mogelijk thans iets over de Barrel Boys Band en de Maarssense Orkestvereniging te schrijven. Bijzonder waardevol was hiervoor het plakboek met foto's en krantenknipsels dat door bemiddeling van Fem de Bruin-van Sandick aan het archief van de Kring werd geschonken door Emy Kamminga-van Sandick uit Balk in Friesland. Mevrouw Kamminga is de weduwe van Klaas Kamminga (1903-1976), zie afbeelding 1, die als leider, dirigent, organisator en violist vele jaren een buitengewoon belangrijke rol heeft gespeeld in het Maarssense muziekleven. Met name de Barrel Boys en de Maarssense Orkestvereniging zouden zonder zijn bemoeienis waarschijnlijk nooit hebben bestaan.

Afbeelding 1: Musicus Klaas Kamminga 1941, dirigent/violist, deel foto van de Barrel Boys Band

Klaas Kamminga werkte als chef expeditie bij Olieraffinaderij Zuilen¹⁾ aan de Zandweg in Maarssen, en uit de ons nu bekende stukken blijkt hij een ge-

talenteerd musicus te zijn geweest. Op de fabriek weet hij omstreeks 1939 een flink aantal personeelsleden warm te maken voor het maken van een lekker stukje muziek. Niet onbelangrijk lijkt het mij te zijn dat ook directeur A.J. van Rossum voor zijn personeel en voor muziek een warm hart heeft. In de kantine mag er geoefend worden en op personeelsbijeenkomsten kan er worden opgetreden. Zo wordt er op zaterdag 21 juni 1941 door de personeelsverenigingen van N.V. Electrolasch Mij. uit Leiden en de N.V. Olieraffinaderij Zuilen in de grote zaal van de Harmonie in Maarssen aan leden, donateurs en enkele genodigden een muzikale middag en avond aangeboden. De bands van beide bedrijven traden op in een vriendschappelijke wedstrijd, waarbij Maarssen eerste werd. In een verslag over deze gebeurtenis in De Magneet²⁾ staat: "Toen het gordijn open ging, maakte het orkestje [De Stalen Band van Electrolasch], uit 7 leden bestaande, een keurigen indruk, gezeten achter hun blauwgele schilden (lessenaars), zoals gebruikelijk is bij dit soort bands. Met hun spel oogstten zij veel succes en er werd krachtig geapplaudiseerd. Inderdaad werd zeer goed gespeeld, beschaafd en aangenaam klonken de pittige wijsjes door de zaal. Toen daarna evenwel onze Barrel Boys (Vaten-jongens) optraden met tien man en een meer gebruikelijke orkestbezetting en toen zij hun openingslied: "Wij zijn de Barrel Boys" zongen en speelden, bleek reeds direct, dat men hier met een orkest van heel ander kaliber te doen had. Ook de opstelling achter de artistiek uitgevoerde lessenaars, de groote zekerheid, waarmee werd opgetreden, de rustige en krachtige directie van den heer Kamminga, toonden, dat men hier met oude rotten te doen had. Dat belooft wat!" Dat had de journalist goed gezien en gehoord. In het plakboek van Kamminga zien we dat er hierna in 1941 nog meerdere keren een optreden van de Barrel Boys, zie afbeelding 2, in Maarssen wordt georganiseerd. Misschien zelfs mede door de dan

sombere tijd - Nederland is dan immers net bezet door Duitsland - zijn de concerten een groot succes. Mij viel op dat sommige Maarssenaren nu, ruim zeventig jaar later, nog de woorden en melodie kennen van het toen gezongen Barrel Boys lied. Dan kan je toch eigenlijk wel zeggen dat de band erg populair was.

Wij zijn de Barrel Boys

Van Maarssen aan de Vecht

Wij spelen hier en daar en overal

Al zijn de tijden slecht!

avond zeer succesvol verloopt. Recensenten en het publiek zijn zeer enthousiast. Het feest in de tuin van de Harmonie trekt maar liefst 1400 bezoekers, hetgeen gezien het toenmalige aantal inwoners van het dorp⁴⁾ bijzonder veel is.

Het verslag in het blad *De Magneet* van vrijdag 27 juli 1941 over deze avond is zeer uitgebreid en m.i. de moeite van het volledig citeren zeker waard. Het artikel geeft ons immers een heel goed beeld van een avondje uit. Een feestelijke, muzikale gebeurte-

Afbeelding 2: The Barrel Boys Band, met v.l.n.r. Ab Hoogenes, Fook van Kooten, Rinus Menke Sr., Rinus Menke Jr., Theo Muijelaar, Arie van Putten, Willem van Latum, Teus Otten, Thomas Oosterom en Klaas Kamminga.

Het eerste grote en feestelijke openbare optreden waar de Barrel Boys bij betrokken zijn, is een grote muziek- en dansdemonstratie op dinsdagavond 22 juli 1941 in de tuin van Hotel de Harmonie te Maarssen. Zie afbeelding 3 voor het programma van deze avond. "Zoo'n schitterend en afwisselend programma is inderdaad NOG NOOIT IN NEDERLAND VERTOOND!!!" Voor de toegangsprijs van 20 cent per persoon (en 5 cent voor de fietsenstalling) wordt een voor die tijd en omstandigheden groots opgezet programma aangeboden. Uit de bewaard gebleven krantenknipsels³⁾ blijkt dat de

nis in het begin van de Duitse bezettingstijd. Daarom hieronder, in de stijl en spelling van die tijd, het verhaal over:

"De groote muziekuivoering"

"Dagenlang heeft heel Maarssen naar de grote uitvoering van Dinsdagavond in den tuin van Hôtel 'De Harmonie' verlangend en nieuwsgierig uitgezien. Maar daar was die avond dan eindelijk en reeds voor zevenen begon de tuin vol te stroomen. 600 zitplaatsen stond er op de fraaie reclamebiljetten en de goed verzorgde programma's. Er waren er echter 750 gereed gezet, doch er waren om half

MAARSSSEN'S FANFARE CORPS

Groote Muzikale Demonstratie.

DINSDAG 22 JULI om HALF ACHT PRECIES in den Tuin van Hôtel „De Harmonie“.

1941 MEER DAN 80 MEDEWERKENDEN.

- Programma:

ZUILEN'S FANFARE CORPS o.l.v. den heer Sigterman geeft de **NIEUWE NUMMERS**:

1. Mandora — Marsch	Hume.
2. Tarass-Boulba, Steppeleven	Georges.
3. Militaire Wals	arr. Kelsen.
4. Fantasie	Gilson.
5. IJzer en Staal, Marsch	arr. Schouten.

MAARSSSEN'S FANFARE CORPS o.l.v. den heer Dick Zijlstra geeft een **NIEUW HOOFDNUMMER** en pittige marschen:

6. Dood of Glorie, Marsch	arr. Tierolff.
7. Melodieën-Fantasie	arr. D. Zijlstra.
8. Oude Kameraden, Marsch	Teike.

PAUZE.

„**DE BARREL-BOYS BAND**“, onze Maarssensche **VATEN-JONGENS**, o.l.v. den Heer Kamminga, treden voor het eerst in het publiek op met een schitterend **NOOIT GEZIEN** en **GEHOORD PROGRAMMA**:

9. Openingslied: „Wij zijn de Barrel-Boys.“
10. De vlotte marsch: De ankers op!

Daarna **VERTOONING** van **EENIGE DANSEN** in **OUDE COSTUUMS** door 4 dames en heeren uit Maarssen, ingestudeerd o.l.v. Zegers' Dansinstituut, Utrecht.

11. Quadrille, elegante figurendans.
12. Lenteboden, oude wals met figuren, beide in oud-negentiende eeuwsch costuum.

Dan geeft de **BARREL-BOYS-BAND** een afwisselend, opwekkend programma van potpourri's, foxtrotts en andere dansen, waarna weder optreden de dansers met

13. Speciale **BALLET-TANGO** in Spaansch costuum!

Zoo'n schitterend en afwisselend programma is inderdaad **NOG NOOIT IN NEDERLAND VERTOOND!!!** **600 ZITPLAATSEN!**

Gezien de enorme kosten van voorbereiding, costuums en speciale muziek: **TOEGANG 20 CENTS** per persoon; **KINDEREN** beneden 16 jaar, onder geleide van hun ouders, **VRIJE TOEGANG**.

Rijwielstalling 5 ct.

acht ruim elf honderd plaatsen verkocht! Met de kinderen, enkele genoodigden en medewerkers waren er over de 1400 toeschouwers. Ook dat zal wel niet eerder vertoond zijn, want er was nog veel 'niet eerder vertoond!' Om te beginnen vond het publiek meer plaats dan anders, dan een opgeknapt en goed verlichte muzikent (dank zij de vlotte medewerking van de directie der 'Harmonie'), daarvoor een verhoogde dansvloer (leverancier Gebr. Van Vredendaal), omgeven door keurige palmen (Bloemenmagazijn van Vulpen). Precies om half acht opende de heer van Rossum, Beschermer van Maarssen's Fanfare Corps, den avond met de mededeeling van enkele noodzakelijk geworden wijzigingen in het programma en enkele verzoeken, de orde betreffend. Reeds nu zij opgemerkt, dat het Maarssensch publiek deze 'feestjes' op prijs gaat stellen en zich als tegenprestatie stipt aan de voorschriften gaat houden, in het algemeen belang. Ook kennen velen reeds van de 'avondjes' van Maarssen's Fanfare Corps en van de 'Personeelsvereniging' de wijze, waarop deze ontspanningen worden opgezet. Men weet, dat er iets goeds komt, maar ook dat er medewerking van de zijde van het publiek nodig is. Zeker wanneer het om zoo'n enorm groot publiek gaat als Dinsdagavond. Ook het prachtige zomerweer werkte mee. Na een korte inleiding per luidspreker (Fa. H. Staffhorst, Utrecht) kwam dan allereerst Zuilen's Fanfare Corps, onder leiding van den heer Sigterman in de tent. Geopend werd, zooals gebruikelijk met een marsch, waarna 'Tarass-Boulba' volgde. Voor liefhebbers is dezen eigenaardige, oostersche muziek van groote bekoring, maar ons Maarssensche publiek, dat toch werkelijk wel muzikaal is, houdt maar liever vast aan populaire wijsjes en dat is toch jammer. Hoe meer concerten bezocht worden, hoe meer men ook vreemde muziek gaat waardeeren, al was het maar door de afwisseling. Een paar woorden van uitlegging waren misschien niet slecht, maar dat gaat nu eenmaal moeilijk op een officieel concert. Ook was daar geen tijd voor geweest. Dan speelde 'Zuilen' een mooie Fantasie en besloot met een marsch, die een vlotte marsch-potpourri bleek te zijn. Er werd uitstekend gespeeld, maar een tikje stijfjes. De ongewone opstelling in de ondiepe tent zal daar wel deels de schuld van dragen, want dat speelt moeilijk. Een krachtig applaus dankte de Zuilenaren voor het

gebodene. Daarop kwam Maarssen's Fanfare in de tent, met ongeveer even sterke bezetting, als de vorige. Met zeer rustig dirigeren weet de heer Zijlstra de marsch er geweldig pittig uit te krijgen, terwijl het mooie klankgehalte van Maarssen erg uitkomt. De Melodieën-Fantasie, prachtig door hemzelf gearrangeerd, werd schitterend gespeeld, maar, ofschoon dit een aaneenrijging van melodieën is, die men ook door de radio veel hoort, 'ligt' zelfs dit ons publiek niet erg. Misschien was men teveel in feeststemming! Met de 'Oude Kamaraden-Marsch' werd dit deel van den avond besloten en na een flink applaus werd de pauze aangekondigd.

Terwijl het publiek in den tuin een kop koffie dronk, werd er hard gewerkt. De 'Barrel-Boys' maakten hun omvangrijke opstelling in de tent, terwijl de dansparen gekleed werden (costuums van de Fa. Mulder, Utrecht) en gekapt (Kapwerk van den Heer W. Diemel, Utrecht). Precies op het vastgestelde tijdstip klonk de luidspreker weer en werd het eerste optreden van de 'Barrel-Boys-Band' voor groot publiek aangekondigd. Deze openden, onder leiding van den Heer Kamminga met hun vroolijke lied 'Wij zijn de Barrel-Boys wij brengen vreugd met onze Barrel-Band'. En dat brachten ze. Met een donderend applaus was de stemming er! Daarna de forsche, opgewekte marsch: 'De ankers op!' en na deze inleiding begonnen de statige tonen van de Quadrille te klinken. Ongedwongen met elkaar pratend bestegen de 4 dansparen⁵⁾ in hun kleurige en keurige oude costuums de dansvloer [Zie afbeelding 4]. Ze werden door de geestdriftige menigte met donderend applaus begroet!

Wel iets bizonders in Maarssen en een groote vol-doening voor de dansers! De Heeren gaven hun wandelstokken en gekleurde hooge hoeden aan vier kleine, in het wit gekleede meisjes af en terwijl de muziek rustig doorspeelt, begint de statige dans. Deze bestaat uit 5 figuren en eindigt met een rondedans in zeer snel tempo. Veel effect maakten de diepe buigingen der dames, wanneer alle vier op een rij precies tegelijk zeer diep doorzakken, waarbij de hoepelrokken geheel in elkaar plooiën, terwijl de vier heeren daartegenover een diepe buiging maken. Dat was af!

Met plechtige muziek gaan de dansers onder don-

Afbeelding 4: Zeldzame amateurfoto van het optreden van de 4 dansparen in de tuin van De Harmonie, tegenwoordig het parkeerterrein bij Dirk van de Broek. In het midden het podium met de "keurige" palmbomen en daaromheen het publiek, links de muzikant met de Barrel Boys Band en nog net zichtbaar de luidspreker van de Fa. Staffhorst. Foto uit plakboek van dhr. K. Kamminga. Archief HKM

derend applaus heen, de muziek speelt eenige walsen en daar komen ze alweer op. Nu wordt de vlotte, meeslepende 'Lenteboden-Wals' ingeleid en dan keurig elegant gedanst. Wederom een geweldig applaus. Dan gaan de Boys voort met een afwisselend programma van fox-trotts, walsen en amusements stukjes, waarbij de saxofonisten eens naar voren komen en wij hun prachtige instrumenten kunnen zien schitteren, dan staan op de tweede rij de trompettisten en de trombonist eens op en schallen hun vrolijke tonen door den tuin. Er is zoo'n stemming, dat de jongeren MOETEN dansen. Op het nabijzijnde tennisveld wordt dat even geprobeerd, maar het wordt onmiddellijk verboden. Bij zoo'n muziek wordt het dansverbod⁶⁾ vergeten. Maar de Heer van Rossum ziet alles en is er direct bij. Orde moet er zijn! Het pleit zeker voor de goede geest dat dit onmiddellijk werd ingezien. Dan komt het slotnummer. De dansparen treden nu op in prachtige Spaansche costuums en reeds klinkt de inleiding voor de tango. De trombonist zit voor de piano, de pianist grijpt zijn mooie harmonica en op de melodie van 'Olé Guapa' stormen onze Spanjaarden vrolijk op hun dansvloertje. Deze dans geeft minder effect, minder 'vertoon' dan de vorige, maar bood vanzelfsprekend een mooi geheel. Wel een succes voor de dansers en voor Zegers' Dansinsti-

tut. In tegenstelling met wat andere bladen schreven kunnen wij zeggen, dat de tango zóó vrijwel nooit wordt gedanst. Wel waren er onder de passen enkele, die ook wel in de danszaal worden gebruikt. Ook thans dankte het publiek met een flink applaus, waarna de 'band' nog net tijd had om met enkele gezellige nummers te besluiten. Toen het slot werd aangekondigd brak zoo'n overweldigend applaus en geroep uit, dat nog twee nummers 'toegegeven' werden. De Heer Kamminga liet zijn Band opstaan om in de hulde te deelen. Toen het onherroepelijk uit moest zijn en de Heer van Rossum het publiek voor de enorme opkomst bedankte, werd er geroepen om 'meer zulke avondjes', wat natuurlijk niet tegen dooveman's ooren gezegd was, zoodat de Heer van Rossum antwoordde: 'Als er weer zoo'n groot publiek is!' Nu daar zal het wel niet aan ontbreken; wat was alles in de puntjes verzorgd! En wij mogen zeker wel onzen dank betuigen aan ons Maarsen's Fanfare Corps met zijn vlotte bestuur en zijn onvermoeiden Beschermheer!"

Tijdens het jaar 1941, zo blijkt uit het plakboek, lukt het de Barrel Boys nog meerdere keren met veel succes een openbaar optreden in Maarssen te verzorgen. Bij deze gelegenheden, o.a. op 27 september en 18 december, zijn in de zaal van Hotel de Harmonie in Maarssen naast de musici van de band ook verschillende andere personen⁷⁾ op het toneel actief, zoals de eerder genoemde fabrieksdirecteur A.J. van Rossum die als conferencier optrad en de Maarssense humorist Jan Radings met zijn komische nummers, die werd begeleid door Ab Hoo- genes. Zie afbeelding 5.

Verder werkten aan het programma nog mee, een goochelaar/pianist, J.P. van Rossum (een broer van de fabrieksdirecteur) met een muzikaal praatje en verrassende grappen voor en op de piano, een toen bekende imitator (Jos Windt) en heel verrassend, de van Ierse afkomst zijnde tapdancers Miss Hettiga-Leduc, die haar opleiding in Engeland had genoten. Kortom een programma dat je in oorlogstijd, toen er zelfs door het publiek niet gedanst mocht worden en de kerkklokken niet mochten luiden, qua samenstelling niet direct zou verwachten. Maar de zaal zat vol publiek en onder hen werden vele notablen gezien. Na 1941, de oorlogstijd wordt dan zo-

Afbeelding 5: De sketch Daisy Bell, door Daisy en Keessie, d.w.z. Jan Radings en Cor Flug, begeleiding door Ab Hoogenes op piano. Maarssen, zaterdag 27 september 1941. Foto uit plakboek K Kamminga, Archief HKM

als bekend steeds grimmiger, worden tot 1948 geen optredens meer in het plakboek vermeld. Maar dan bloeien de Barrel Boys duidelijk weer op. Zo staat er over het orkest dat op afbeelding 6 is te zien, een goede recensie in het Utrechts Katholiek Dagblad. Hierin lezen we: "Vlot en puntig speelde de band onder de bezielende leiding van de heer Kamminga een vijftal nummers, welke afgewisseld werden door het muzikale en humoristische optreden van de bekende radio-artiest Willy Vervoort" en "Van het muzikale gedeelte vielen ons vooral op de aardige 'Mussen-serenade' en het solo-nummer 'Harmoniecadeautje' door de accordeonist der Barrel Boys, Jan van Engelen, eigenhandig bewerkt en vlot gespeeld".

Afbeelding 6: April 1948, "Say it with Music" is het bijschrift van Klaas Kamminga bij deze foto in zijn plakboek. The Barrel Boys treden op in een grotere bezetting dan normaal. Archief HKM

Opvallend lovend is een artikel dat op 16 april 1949 verscheen in het toentertijd veel gelezen blad "Utrecht in Woord en Beeld". Tekst en fotografie van dat stuk zijn zo interessant dat we ook hier graag wat van gebruiken. Tien jaar bestaat de band dan. "[dat] is voor een amateurband, waarin vogels van diverse pluimage zitting hebben, een hele leeftijd; meestal haalt men deze mijlpaal niet, omdat de glorie taant of het gezelschap vroegtijdig uiteenvalt. Maar de Barrel-boys zijn nog steeds doende, hun kunnen te verbeteren en wanneer men de eer geniet, dat een Jan Corduwener⁸⁾ de arrangementen schrijft, mag men niet klagen. De melodieuze foxtrot en de wals-met-sfeer (om het zo te noemen) staan no. 1 bij de Barrel-Boys, die geen jazz-aanbidders zijn. In het kleine zaaltje achter De Harmonie hebben we een repetitie bijgewoond en we hebben kunnen constateren, dat het 'af' was. Vaart, rythme en harmonie waren alle drie in goede verhouding aanwezig, zodat we begrijpen kunnen dat een der leden ons toefluisterde: 'We willen binnenkort eens proberen, of we ook bij de radio wat bereiken kunnen'. Van de muren keken ons de kleurige affiches met een tekening van Joop Geesink⁹⁾ aan, zie afbeelding 7, die het wezen van de Barrel Boys raak had weten te schetsen; daarbij een arbeider met zijn blauwe voorschoot (zoals tijdens het dagelijks werk gedragen wordt op de olieraffinaderij) als hoofdmotief kiezend. Het oorspronkelijke orkest bestaat uit 11 man, waarin slechts weinig mutaties hebben plaats gehad. Wanneer straks met medewerking van mej. Gerrie Verlaten, die zich van winkeljuffrouw meer en meer gaat ontwikkelen tot vaardig zangeres (zij trad reeds meerdere malen in Maarssen op) de uitvoering gegeven wordt, neemt men er drie violisten als versterking bij. De Barrel-Boys hebben in de loop der jaren reeds vele successen geboekt; het geheel vormt feitelijk een verlengstuk van de Personeelsvereniging, die destijds op de Olieraffinaderij Zuilen werd opgericht. Stuk voor stuk zijn het musici, die hun vak verstaan en het is wel aardig, het elftal met hun dagelijkse functies eens de revue te laten passeren. Het zijn de heren: Klaas Kamminga (viool, dirigent) chef van de expeditie, H. Diepgrond (guitarist, violist) bedrijfsleider, M. van Zijl (saxofon) analist, D. Berends (bassist) kantoorbediende, A. v. Putten en M. Menke (trompettisten) fabrieksarbeiders, T.A. Otten (saxofonist) kan-

toorbediende, Th. Oostrum (trombonist) timmerman, F. van Kooten (saxofonist) fabrieksarbeider, M. Menke jr. (drummer) verzekeringsagent en J. Hoogendoorn (pianist) chef werkplaats Kopergieterij Maarssen. Het is dus niet meer in zijn geheel een gesloten 'Olieraffinaderijteam', doch dit is een bijkomstigheid. Hoofdzaak is dat deze typisch Maarsse band iets is gaan betekenen en misschien nog wel eens in bredere kring bekend zal worden."

Klaas Kamminga, de leider van de Barrel Boys (rechts) in gesprek met de pianist J. Hoogendoorn.

Afbeelding 7: Foto uit tijdschrift. Aan de muur achter de piano is het, door Joop Geesink ontworpen, Barrel Boys Band affiche zichtbaar. Foto Utrecht in Woord en Beeld, Plakboek K. Kamminga, Archief HKM.

Toch heb ik het idee dat het nog bekender worden van de Barrel Boys niet is gelukt. Dat zal voornamelijk gekomen zijn doordat Klaas Kamminga, samen met andere musici, eind 1949 muzikaal gezien een wat andere weg opgaan. Dan wordt namelijk de Maarssense Orkestvereniging¹⁰ opgericht. Voorzitter van de vereniging wordt dan de heer H. Huisman uit Breukelen, secretaris-penningmeester de heer T.A. Otten uit Maarssen en algemeen bestuurslid de heer H. Diepgrond eveneens uit Maarssen. Volgens de statuten¹¹ (art. 2) stelt de vereniging zich ten doel: "haar leden door beoefening der mu-

Samenstel tussen bas en gitaar. Op de achtergrond kijkt o.a. Klaas Kamminga (met hoornbril) belangstellend toe.

Afbeelding 8: Foto uit tijdschrift. Waarschijnlijk op bas D. Berends, kantoorbediende en met gitaar Henk Diepgrond, bedrijfsleider. Uit Utrecht in Woord en Beeld, 16 april 1949. Plakboek Kamminga, Archief HKM.

ziek, aangenaam en nuttig bezig te houden, welk doel zij tracht te bereiken langs wettelijke weg en wel door het houden van repetities, het geven van uitvoeringen en door alle wettelijke middelen, die aan het doel bevorderlijk kunnen zijn". Klaas Kamminga wordt van het begin meteen de dirigent van het nieuwe orkest en het repertoire serieuzer. Licht klassiek, zoals tegenwoordig veel op de zender Classic FM valt te beluisteren. Over dirigent Kamminga wordt dan in een krantenstukje¹² vermeld, "dat hij zijn opleiding als violist ontving van Hugo Godron en Jan Keessen en door Piet van den Hurk¹³ onderricht werd in orkestdirectie". Vermoedelijk de juiste man op de juiste plaats, want de dan volgende uitvoeringen van zijn nieuwe orkest worden meestal zeer gunstig beoordeeld. Dat door de "amateurs" zeker niet de makkelijkste muziek werd gespeeld moge blijken uit het hier afgedrukte programma van een concert, dat gegeven werd op dinsdag 29 januari 1952 (zie afbeelding 9).

MAARSSENSE ORKEST VERENIGING

OPGERICHT 29 NOVEMBER 1949

o.l.v. KLAAS KAMMINGA

PROGRAMMA TEVENS BEWIJS VAN TOEGANG VOOR HET

CONCERT

TE GEVEN OP DINSDAG 29 JANUARI 1952, IN DE
GROTE ZAAL VAN „DE HARMONIE“ TE MAARSSSEN
AANVANG 8 UUR

PROGRAMMA:

1. Kriegsmarsch der Priester uit „Aethia“ F. Mendelssohn-Bartholdy
2. Allegro en Menuetto uit „Eine kleine nachtmusik“ W. A. Mozart
- 3a. Adagio molto
- Allegro con brio } uit 1e Symphonie L. v. Beethoven
- b. Andante cantabile }
4. Ouverture „Iphigenie in Aulis“ C. W. v. Gluck

1. Marche de Bravoure	F. Schubert
2. In einem Klostergarten	Ketelby
3a. Musique de la Pluie	PETER DE BOORDER.
b. Adieu Venice	J. Vroons, tenor
4. Spaansche dans no 2	Vinc. Scotto
5a. Torna a surriento	M. Moszkowski
b. La spagnola	J. Vroons, tenor
6. Frühlingsboten	E. de Curtis
7. Wien bleibt wien	Di Chiara
	W. Eberlé
	Joh. Schrammel

NA AFLOOP GEZELLIG SAMENZIJN

Prijs f 0.85 (incl. plaatsbespreken)

Rij 13... stoel 8

Afbeelding 9: Concertprogramma M.O.V. d.d. 29-01-1952, uit plakboek Kamminga, Archief HKM

De naam van de tenor J. Vroons is hierop doorgehaald en vervangen door die van Peter de Boorder. “Voor het gedeelte na de pauze had men op het laatste ogenblik de medewerking ingeroepen van radiozanger Peter de Boorder, die de ziek geworden Jan Vroons moest vervangen. Om zijn fraaie, sympathieke voordracht oogstte De Boorder met enkele Franse en Italiaanse liederen een stormachtig applaus¹⁴⁾”. Voor de pauze werden door de M.O.V. klassieke werken gespeeld van de componisten Mendelssohn-Bartholdy, Mozart, Van Beethoven en Von Gluck.

Dat het een behoorlijk uitgebreid orkest was dat deze avond in Maarssen optrad, is goed te zien op de overzichtsfoto, die het Utrechts Nieuwsblad een dag later plaatste, zie afbeelding 10.

Of de Maarssense Orkestvereniging na dit optreden nog lang heeft bestaan, is met behulp van de gegevens uit het plakboek van Klaas Kamminga niet na te gaan, omdat het boek met de gegevens over het concert van januari 1952 helaas ophoudt.

Muzikale toefit

Wel bevinden zich los in het plakboek nog een paar bladen muziek, waaronder een handgeschreven partituur voor piano met de titel “Ons Schoollied”. Zo te zien gecomponeerd of gearrangeerd door K. Kamminga. Het zeer nauwkeurige en nette handschrift komt in ieder geval sterk overeen met dat wat we elders in het plakboek aantreffen, zie afbeelding 11. Uit de volgende tekst op een van de bladen:

Afbeelding 10: Een overzicht van de Maarssense Orkestvereniging die gisteravond, o.l.v. dirigent K. Kamminga, in “De Harmonie” te Maarssen met een aantal goed gekozen muziknummers het publiek wist te boeien. Tekst en foto Utrechts Nieuwsblad.

Afbeelding 11: Deel partituur "Ons Schoollied", uit plakboek Kamminga. Archief HKM

Vierde couplet

*Het volgend jaar leren we Engels,
En boekhouden, economie
Beheersen dan drie vreemde talen
Viellicht, have I time, mon ami.
Kwadraat, renaissance, Pasteur, congruent
balans en courtag', molecuul, Purmerend.*

Refrein

*Koningin Julianaschool
In Maarssen aan de Vecht,
We houden je in ere,
Aan jou zijn we gehecht!*

valt op te maken, dat dit een schoollied voor de, al lang geleden opgeheven Koningin Juliana (M)ULO moet zijn geweest. Dat het lied daar ook echt is gebruikt, beschreef ik al eens eerder. Zie daarvoor het artikel "Reünie Koningin Julianaschool Maarssen" (Jaargang 28, no. 2, mei 2001). Het lied heeft 7 coupletten en een refrein. Misschien zijn er nog veel oud-leerlingen van de school die het herkennen en mee zouden kunnen zingen.

Indien ze het hele lied nog eens

willen lezen dan kunnen ze bij mij een kopie opvragen. Dankzij het plakboek van Klaas Kamminga en de bewaarzin van de, helaas te jong overleden, Theo Scholten zijn muziek en woorden van dit Maarsse schoollied thans verenigd in het archief van de HKM. ●

Uit de oude schoenendoos (nr. 55) Tienhoven in 10 foto-snapshots

Door: Hans Sagel

In 1946 werd door Wed. B. van Walderveen in Tienhoven een licht kartonnen fotomapje uitgegeven. We weten dat omdat haar naam op de achterzijde van het omslag staat gedrukt. Mevrouw Van Walderveen bezat een heel klein kruidenierswinkeltje, niet veel groter dan een huiskamer, aan de Laan van Niftarlake, nummer 73, tegenover de Gereformeerde Kerk. Behalve haar kruidenierswaren heeft de weduwe blijkbaar ook deze mapjes fotosnapshots verkocht. In de thans nagenoeg winkelloze dorpen Oud-Maarsseveen en Tienhoven waren er volgens

mijn zegsman, Theo Schouten, ooit wel elf kruideniers, waaronder, naast mevrouw Van Walderveen, ook Jac. Oudhof, die hetzelfde pakketje foto's heeft verkocht. Het mapje bevat 10 verschillende, nogal donkere, zwart-wit foto's van Tienhoven met een formaat van 9 x 7 cm. Door het ovalen, gestante gat in de voorkant van het mapje is een van de plaatjes (in dit geval iemand in een roeiboot met melkbussen nabij de Stille Plas) voor een deel zichtbaar. Naast de meer bekende prentbriefkaarten, hetgeen de foto's in dit mapje oorspronkelijk ook zijn, wa-

ren dergelijke souvenirmapjes in die tijd populair bij vakantiegangers. Wat logisch is, omdat in 1946, zo kort na WOII, nog niet iedereen met een fotocamera rondliep en het fotomateriaal schaars was. Zeker in vergelijking met het digitale fotograferen van tegenwoordig was het maken van dergelijke kiekjes veel lastiger en ook tamelijk duur. Menigeen kocht daarom tijdens zijn vakantie als souvenir een dergelijk mapje of een paar losse prentbriefkaarten. Of de verkoop van dit mapje in Tienhoven een groot commercieel succes is geweest, betwijfel ik toch wel een beetje. Anders dan in de buurdorpen Breukeleveen en de twee Loosdrechten is er van heel grootschalig toerisme aan de plassen in Tienhoven immers nooit sprake geweest. Grote hoeveelheden zullen van dit

toeristische artikel m.i. dan ook niet in Tienhoven over de toonbank zijn gegaan. Doordat ik dit mapje ooit van wijlen Nolda Hogenhout-Hofman cadeau kreeg, kan nu ook in deze rubriek met oude foto's aandacht aan dit prachtige en natuurrijke dorp worden besteed. Of Tienhoven nog steeds zo mooi en rustig is als in de jaren veertig van de vorige eeuw, zoals zichtbaar op een aantal foto's uit het mapje, laat ik graag aan uw eigen beoordeling over. Hebt u op- of aanmerkingen naar aanleiding van deze rubriek of misschien zelf een voor publicatie geschikte foto, dan wordt u vriendelijk verzocht dit schriftelijk of telefonisch door te geven aan: J.H. Sagel, Van Lingelaan 85, 3602 PB Maarssen, tel: 561457, e-mail: J.H.Sagel@kpnplanet.nl ●

Over historie gesproken

Het Olde Regthuys

sinds 1657

Eten, drinken

Leuk etenje?, leuk eetenje!

www.hetolderegthuys.nl

Het Olde Regthuys, Laan van Nifterlake 101
3612 BP Tienhoven, Telefoon 0346 - 23 13 82

TOPKLASSE

SIERO SCHILDERS
Nassastraat 71 Maarssen Tel. 562310

PYGMALION BEELDENDE KUNST

N. Bastert, P.J. Lutgers, F.J.
van Rossum du Chattel, W.
van Leusden en andere
Vechtstreekschilders in

DE VECHTSTREEKKAMER

Ook prenten en boeken over
de Vechtstreek

**WISSELENDE
EXPOSITIES
SCHILDERIJEN,
BEELDEN & GRAFIEK**

1850-1950

Romantiek, Impressionisme,
Expressionisme

Langegracht 44 Maarssen | 0346-556736 | www.pygmalion-art.com

TWEEWIELER-SPECIALIST

"DE HAAN"

NASSAUSTRAT 99-105
MAARSSSEN 0346.561615
www.dehaantweewielers.nl

TWEEWIELER-SPECIALIST

"DE HAAN"

NASSAUSTRAT 99-105
MAARSSSEN 0346.561615
www.dehaantweewielers.nl

Nassaustraat 14
3601 BG Maarssen
t 0346 - 58 50 30
f 0346 - 58 50 40
e ritter@era.nl

www.eraritter.nl

Erwin Ritter en Annemarie Ritter-van Duuren

• aankoop • verkoop • verhuur • taxaties • hypotheke